

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2005)0281

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 lutego 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpadów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów ⁽⁴⁾ ustanawia ramy prawne postępowania z odpadami we Wspólnocie. Definiuje ona kluczowe pojęcia, takie jak odpady, odzyskiwanie i unieszkodliwianie oraz ustanawia istotne wymogi w zakresie gospodarki odpadami, w szczególności obowiązek uzyskania zezwolenia lub zarejestrowania nałożony na operacje gospodarowania odpadami oraz na podmioty gospodarcze, obowiązek sporządzenia planów gospodarki odpadami nałożony na Państwa Członkowskie, a także określa główne zasady, takie jak obowiązek postępowania z odpadami w sposób niemający negatywnego wpływu na środowisko naturalne i zasada, że producenci odpadów powinni być zobowiązani do zapłaty za ich przetwarzanie.
- (2) **Głównym celem każdej polityki w dziedzinie odpadów powinna być minimalizacja negatywnego wpływu wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne. Przepisy dotyczące odpadów powinny również zmierzać do ograniczenia wykorzystania zasobów oraz sprzyjać praktycznemu zastosowaniu hierarchii odpadów.**
- (3) **W rezolucji z dnia 24 lutego 1997 r. w sprawie wspólnotowej strategii w zakresie gospodarowania odpadami ⁽⁵⁾ Rada potwierdziła, że naczelnym priorytetem w gospodarce odpadami powinno być zapobieganie ich powstawaniu oraz że ponowne wykorzystanie i recykling materiałów powinny mieć pierwszeństwo przed odzyskiem energii z odpadów, o ile i tylko w takim zakresie, w jakim są to najbardziej ekologiczne z dostępnych metod.**

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 16.12.2006, str. 55.

⁽²⁾ Dz.U. C 229 z 22.9.2006, str. 1.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2007 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 9.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 z 11.3.1997, str. 1.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- (4) **Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ustanowiony decyzją nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ⁽¹⁾ potwierdził ten kierunek działań w celu osiągnięcia istotnego ogólnego zmniejszenia ilości wytwarzanych odpadów oraz wyznaczenia dalszych celów.**
- (5) Decyzja nr 1600/2002/WE wzywa do opracowania lub zmiany prawodawstwa w sprawie odpadów, w tym między innymi wyjaśnienia różnicy między odpadami i nieodpadami oraz opracowania odpowiednich kryteriów do dalszego opracowywania załącznika IIA i IIB do dyrektywy 2006/12/WE.
- (6) Komunikat Komisji z dnia 27 maja 2003 r. „W kierunku strategii tematycznej dotyczącej zapobiegania odpadów i ich recyklingu” zwraca uwagę na potrzebę oceny istniejących definicji odzyskiwania i unieszkodliwiania, potrzebę utworzenia definicji recyklingu możliwej do ogólnego zastosowania oraz potrzebę debaty na temat definicji odpadów.
- (7) W rezolucji z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie powyższego komunikatu ⁽²⁾ Parlament Europejski wezwał Komisję do rozważenia rozszerzenia dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽³⁾ na cały sektor odpadów. Parlament Europejski zwrócił się do Komisji również o wyraźne rozróżnienie pomiędzy odzyskiwaniem a unieszkodliwianiem oraz wyjaśnienie różnicy między odpadami i nieodpadami.
- (8) W konkluzjach z dnia 1 lipca 2004 r., Rada wezwała Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego zmiany niektórych aspektów dyrektywy w sprawie odpadów, w celu wyjaśnienia różnicy między odpadami i nieodpadami oraz rozróżnienia między odzyskiwaniem a unieszkodliwianiem.
- (9) Konieczna jest zatem zmiana dyrektywy 2006/12/WE w celu wyjaśnienia kluczowych pojęć, takich jak definicje odpadów, odzyskiwania i unieszkodliwiania, aby wzmocnić środki konieczne do przeciwdziałania powstawaniu odpadów, wprowadzić podejście uwzględniające cały cykl życia produktów i materiałów, a nie tylko fazę odpadu, oraz skupić się na zmniejszaniu wpływu, jaki na środowisko mają wytwarzanie odpadów i gospodarka nimi, podnosząc w ten sposób gospodarcze znaczenie odpadów. W celu zachowania przejrzystości i czytelności, dyrektywę 2006/12/WE należy zastąpić.
- (10) **Istnieje pilna potrzeba zmiany obecnego systemu produkcji i konsumpcji, przy czym głównym celem jest nadanie konsumpcji bardziej trwałego charakteru oraz możliwie największe zbliżenie procesów wydobywania surowców, produkcji i projektowania produktów do procesów i wzorców naturalnych.**
- (11) **Spółeczeństwo korzysta przede wszystkim z produktów złożonych z szeregu różnych materiałów, tzn. materiałów biologicznych, mineralnych i syntetycznych, często łączonych w celu uzyskania materiałów złożonych. Materiały te powinny być wykorzystywane i traktowane w taki sposób, aby po zakończeniu okresu używalności produktu nie stały się beżużytecznym odpadem.**
- (12) Ponieważ większość znaczących operacji gospodarki odpadami ujęta jest w prawodawstwie wspólnotowym z dziedziny ochrony środowiska naturalnego, ważne jest, aby niniejsza dyrektywa została dostosowana do tego podejścia. Położenie nacisku na cele środowiskowe określone w art. 174 Traktatu umożliwi ściślejsze skoncentrowanie się na wpływie, jaki na środowisko mają wytwarzanie odpadów i gospodarka nimi w trakcie całego cyklu życia zasobów. W konsekwencji, podstawą prawną niniejszej dyrektywy powinien być art. 175.
- (13) Instrumenty ekonomiczne, jeśli są efektywne kosztowo, mogą i powinny być skutecznymi narzędziami osiągania celów związanych z przeciwdziałaniem powstawaniu odpadów i gospodarką nimi. Odpady mają wartość jako zasoby i dalsze stosowanie instrumentów ekonomicznych przyczyni się do maksymalnego zwiększenia korzyści dla środowiska. Dlatego też niniejsza dyrektywa powinna wspierać ich wykorzystanie na odpowiednim poziomie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 401.

⁽³⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- (14) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r.⁽¹⁾ ustanawia przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Ustanawia ono między innymi kontrole proporcjonalne w zakresie przetwarzania, wykorzystywania oraz unieszkodliwiania wszelkich odpadów pochodzenia zwierzęcego zapobiegając tym samym możliwości, że stanowią one zagrożenie dla zdrowia zwierząt i ludzi. Dlatego też konieczne jest wyjaśnienie powiązań z tym rozporządzeniem w celu uniknięcia powielania przepisów, poprzez wyłączenie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w przypadku gdy mają one być wykorzystane do działań nieuznawanych za związane z odpadami.
- (15) W świetle doświadczeń zebranych w trakcie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 właściwym jest ściśle określenie zakresu prawodawstwa dotyczącego odpadów oraz przepisów dotyczących odpadów niebezpiecznych w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego uregulowanych rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002. W przypadkach gdy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego stanowią potencjalne zagrożenie dla zdrowia, właściwym instrumentem prawnym stosowanym w celu zwalczania tych zagrożeń jest rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 i należy unikać sytuacji, w której przepisy dotyczące odpadów nakładają się na przepisy tego rozporządzenia.
- (16) Należy dodać definicję ponownego wykorzystania w celu wyjaśnienia miejsca tej operacji w **kontekście unijnej polityki gospodarki odpadami. Definicja ta powinna być sformułowana w taki sposób, aby obejmowała wszystkie działania określone jako ponowne wykorzystanie na mocy obowiązujących przepisów Wspólnoty w dziedzinie odpadów dotyczących konkretnych produktów.**
- (17) Definicja recyklingu powinna zostać dodana w celu jasnego określenia zakresu pojęcia.
- (18) Należy zmienić definicje odzyskiwania i unieszkodliwiania, aby zapewnić wyraźne rozróżnienie między tymi dwoma pojęciami, oparte na rzeczywistej różnicy w oddziaływaniu na środowisko **i zdrowie oraz** na kwestii, czy dana operacja prowadzi do **preferowanego** zastąpienia zasobów naturalnych w gospodarce czy nie. Ponadto konieczne jest dodanie mechanizmu korygującego, wyjaśniającego **przypadki, w** których sklasyfikowanie danej czynności jako odzyskiwanie nie odpowiada faktycznemu oddziaływaniu tej czynności na środowisko.
- (19) Aby wyjaśnić niektóre aspekty definicji odpadów, konieczne jest określenie dla każdej z kategorii z osobna, kiedy uznaje się, że niektóre odpady przestają być odpadami, a stają się materiałem wtórnym lub substancją wtórną. **Komisja powinna przedstawić wnioski legislacyjne dotyczące kryteriów takiej reklasyfikacji oraz stwierdzenia, czy niektóre strumienie odpadów wchodzą w zakres niniejszej dyrektywy.**
- (20) **Aby wyjaśnić niektóre aspekty definicji odpadów, przydatne byłoby określenie, kiedy materiały lub substancje powstałe w procesie produkcji lub ekstrakcji, którego podstawowym celem nie było ich wytworzenie, oraz których wytwórca nie zamierza usunąć, lecz wykorzystać, uznaje się za substancje wtórne. Komisja powinna wydać wytyczne dotyczące wykładni w oparciu o istniejące orzecznictwo. Jeżeli okaże się to niewystarczające Komisja, w stosownych przypadkach i ze szczególnym uwzględnieniem określonych w orzecznictwie problemów i warunków zdrowotnych i środowiskowych, powinna przedstawić wnioski legislacyjne zawierające jasne kryteria umożliwiające określenie każdego przypadku, w którym takie materiały czy substancje mogłyby zostać uznane za niemieszczące się w zakresie definicji odpadów. W przypadku braku środków przyjętych na poziomie wspólnotowym lub właściwego orzecznictwa europejskiego, takie materiały i substancje powinny być nadal uznawane za odpady.**
- (21) Zasadne jest, aby koszty były przydzielane w sposób odzwierciedlający faktyczny koszt dla środowiska naturalnego, jaki wiąże się z wytworzeniem danych odpadów i gospodarką nimi. **Należy tu zastosować zasadę „zanieczyszczający płaci” oraz odpowiedzialność za produkt. W szczególności indywidualna odpowiedzialność producenta stanowi narzędzie, które można wykorzystać do promowania zapobiegania powstawaniu odpadów oraz promowania ponownego ich wykorzystania i recyklingu, poprzez zagwarantowanie, że producenci uwzględniają skutki cyklu życia swoich produktów, w tym skutki związane z wycofaniem ich z eksploatacji oraz opracują odpowiedni projekt produktu.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2007/2006 (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 98).

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- (22) Aby umożliwić Wspólnocie, jako całości, osiągnięcie samowystarczalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów, a Państwom Członkowskim stopniowe osiąganie tego celu indywidualnie, konieczne jest stworzenie sieci współpracy w zakresie instalacji unieszkodliwiania odpadów, przy uwzględnieniu warunków geograficznych oraz potrzeby specjalistycznych instalacji dla niektórych rodzajów odpadów.
- (23) *Utrzymując odpowiedni poziom ochrony środowiska naturalnego państwa członkowskie powinny równocześnie zagwarantować skuteczne i oszczędne możliwości gospodarki odpadami powstałymi wskutek recyklingu, w uznaniu kluczowego wkładu zakładów recyklingu w ograniczanie ostatecznego usuwania odpadów. Tak powstałe odpady stanowią poważną przeszkodę dla dalszego zwiększania potencjału w dziedzinie recyklingu, dlatego właściwe władze powinny podjąć niezbędne działania, zgodne z celem utworzenia „społeczeństwa recyklingu”.*
- (24) Konieczne jest dalsze określenie zakresu i treści obowiązku wynikającego z planowania gospodarki odpadami, szczególnie w odniesieniu do objęcia nim obszarów zanieczyszczonych w przeszłości i do wykorzystania instrumentów ekonomicznych, oraz włączenie do procesu opracowywania lub zmieniania tych planów potrzeby uwzględnienia oddziaływania na środowisko w trakcie całego cyklu życia produktów i materiałów. W odpowiednich przypadkach należy również uwzględnić wymogi wynikające z planowania gospodarki odpadami określone w art. 14 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych⁽¹⁾ oraz strategię redukcji odpadów ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, o której mowa w art. 5 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽²⁾.
- (25) Aby poprawić sposób, w jaki realizowane są działania zapobiegania powstawaniu odpadów w państwach członkowskich oraz ułatwić obieg godnych naśladowania praktyk w tym obszarze, konieczne jest **przyjęcie wspólnotowych celów i środków** dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów oraz wprowadzenie wymogu zobowiązującego państwa członkowskie do opracowywania programów zapobiegania powstawaniu odpadów, koncentrujących się na kluczowych elementach oddziaływania na środowisko oraz uwzględniających cały cykl życia. Takie cele i środki powinny zmierzać do przerwania powiązania między wzrostem gospodarczym a **wzrostem ilości odpadów, jak również skutkami dla środowiska i zdrowia** związanymi z wytwarzaniem odpadów **poprzez bezwzględną redukcję netto wytwarzania odpadów, ich szkodliwości oraz negatywnych skutków**. Zarówno **władze regionalne i lokalne, jak również** zainteresowane strony i ogół społeczeństwa powinny mieć możliwość udziału w sporządzaniu tych programów oraz dostęp do sporządzonych programów, zgodnie z dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r.⁽³⁾.
- (26) *Odpady niebezpieczne są określane na podstawie kryteriów zagrożenia. W związku z tym odnoszące się do nich przepisy powinny zawierać surowe normy, aby w jak największym stopniu możliwe było zapobieganie lub ograniczanie ich negatywnego wpływu na środowisko naturalne będącego wynikiem niewłaściwej gospodarki oraz aby chronić się przed ryzykiem, jakie odpady te stanowią dla zdrowia ludzkiego oraz bezpieczeństwa. Ze względu na ich niebezpieczne właściwości odpady niebezpieczne wymagają odpowiedniej gospodarki, która obejmuje szczególne i dostosowane do potrzeb techniki ich gromadzenia i przetwarzania, szczegółowe kontrole oraz specyficzne zasady identyfikacji. Wszystkie podmioty zajmujące się odpadami niebezpiecznymi muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje oraz przeszkolenie.*
- (27) **Środki** niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy powinny być przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁴⁾.
- (28) *Komisja powinna posiadać w szczególności uprawnienia do wprowadzania zmian w wykazie odpadów i odpadów niebezpiecznych, do przyjmowania wymogów rejestracyjnych i przyjmowania poprawek niezbędnych do dostosowania załączników IV i V do postępu naukowo-technicznego. Ponieważ środki te mają zakres ogólny i mają na celu zmianę i uzupełnienie innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, powinny one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.*

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/20/WE (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- (29) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, *a mianowicie ochrona środowiska oraz zapewnienie odpowiedniego funkcjonowania rynku wewnętrznego*, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez Państwa Członkowskie i tym samym mogą zostać w większym stopniu osiągnięte na poziomie wspólnotowym, z powodu skali lub skutków danego działania, Wspólnota może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza działania konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Rozdział I

Przedmiot, zakres i definicje

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki mające na celu **zminimalizowanie** ogólnego wpływu na środowisko naturalne **i zdrowie**, jaki mają wytwarzanie odpadów i gospodarka nimi **oraz przyczynia się do ograniczenia wykorzystania zasobów**.

Mając na względzie powyższe **cele, państwa członkowskie i Wspólnota przyjmują z reguły środki, ustalając priorytety w malejącym porządku ważności**, w zakresie:

- 1) zapobiegania **i** redukcji powstawania odpadów,
- 2) **ponownego wykorzystania odpadów**,
- 3) **recyklingu odpadów**,
- 4) **innych operacji** odzyskiwania,
- 5) **bezpiecznej i racjonalnej ekologicznie utylizacji odpadów**.

W przypadku, gdy oceny cyklu życia oraz analizy kosztów i korzyści jasno wykazują, że alternatywny sposób przetwarzania jest lepszy w przypadku konkretnego strumienia odpadów, państwom członkowskim wolno odejść od priorytetów ustalonych w ust. 2. Takie oceny i analizy są publikowane i poddawane przeglądowi przez niezależne organy naukowe. Przeprowadza się konsultacje w celu zapewnienia wszechstronności i przejrzystości procesu, w tym zaangażowania zainteresowanych stron i obywateli. W razie konieczności Komisja opracuje wytyczne dotyczące zastosowania takich ocen i analiz.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsza dyrektywa nie obejmuje:

- zanieczyszczeń gazowych emitowanych do atmosfery,
- **niezanieczyszczonych materiałów wydobytych, które mogą być wykorzystane w stanie naturalnym w miejscu wydobycia lub w innym miejscu**.

2. Dyrektywa nie obejmuje następujących kategorii odpadów, z uwagi na niektóre szczególne aspekty tych kategorii, objętych już prawodawstwem wspólnotowym:

- a) odpady radioaktywne;
- b) odpady wynikające z poszukiwania, wydobywania, przetwarzania oraz magazynowania zasobów mineralnych oraz z działalności kamieniołomów;

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- c) *odchody zwierzęce oraz inne odchody naturalne, nieszkodliwe substancje stosowane w rolnictwie;*
- d) *ścieki, z wyjątkiem odpadów w postaci płynnej;*
- e) *zdetonowane materiały wybuchowe;*
- f) *zwierzęca padlina oraz uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 bez uszczerbku dla stosowania przepisów niniejszej dyrektywy do przetwarzania odpadów zawierających uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego oraz uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego nienadające się do przerobienia na produkty z przyczyn zdrowotnych i które w związku z tym muszą być traktowane jako odpady.*

3. *W celu propagowania recyklingu konkretnych materiałów Komisja przedłoży odpowiedni wniosek do dnia ...⁽¹⁾.*

4. *Niniejsza dyrektywa nie obejmuje odchodów zwierzęcych, słomy i innych naturalnych substancji nie uznawanych za **niebezpieczne**, które są wykorzystywane w rolnictwie bądź do produkcji energii z biomasy poprzez zastosowanie procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego.*

Muł pochodzący z oczyszczalni jest objęty zakresem stosowania niniejszej dyrektywy za wyjątkiem przypadków zastosowania go w rolnictwie zgodnie z dyrektywą Rady 86/278/EWG z 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie⁽¹⁾.

5. „zwierzęca padlina”, o której mowa w *ust. 2 lit. f)* oznacza zwierzęta, które padły, w sposób inny niż poprzez ubój, w tym zwierzęta zabite w ramach zwalczania choroby epizootycznej, w kontekście praktyk rolniczych lub hodowlanych.

6. *Niniejsza dyrektywa nie obejmuje osadów naturalnych i mułu, które nie wykazują niebezpiecznych właściwości, określonych w załączniku IV.*

Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „odpady” oznaczają wszelkie substancje lub przedmioty, które ich posiadacz usuwa, zamierza usunąć, lub do których usunięcia został zobowiązany; *Komisja składa wniosek legislacyjny w sprawie niektórych towarów konsumpcyjnych (takich jak np. sprzęt elektroniczny), określając przy tym kryteria funkcjonalne, środowiskowe i jakościowe, które muszą zostać spełnione, aby można było określić, kiedy można uznać, że posiadacz zamierza usunąć dany towar;*

Zgodnie z decyzją Komisji 2000/532/WE⁽²⁾ wszystkie kategorie odpadów zostały wyszczególnione w Europejskim katalogu odpadów.

- b) „producent” oznacza dowolny podmiot, którego działalność obejmuje produkcję odpadów lub dowolny podmiot zajmujący się przetwarzaniem wstępnym, mieszaniami bądź innymi czynnościami prowadzącymi do zmiany postaci lub składu tych odpadów;
- c) „posiadacz” oznacza producenta odpadów lub osobę fizyczną lub prawną, do której one należą;

⁽¹⁾ Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

⁽²⁾ L 181, z 4.7.1986, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽³⁾ Dz.U. L 226 z 6.9.2000, str. 3. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady 2001/573/WE (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, str. 18).

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- d) „gospodarka” oznacza zbieranie, transportowanie, **przetwarzanie**, odzyskiwanie oraz unieszkodliwianie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju operacjami, jak również postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów po ich zamknięciu;
- e) „zbieranie” oznacza gromadzenie odpadów do celów ich przetransportowania do zakładu przetwarzania odpadów;
- f) „selektywna zbiórka” oznacza zbiórkę, w ramach której dany strumień odpadów obejmuje jedynie odpady jednego rodzaju i o tym samym charakterze, a jego zbiórka i transport przebiegają oddzielnie;
- g) „zapobieganie” oznacza wszelkie działania podejmowane zanim produkty lub substancje staną się odpadami, i mające na celu ograniczenie wytwarzania odpadów lub ich szkodliwości; zapobieganie odnosi się również do zmniejszania szkodliwości poprzez ograniczenia w użyciu produktów uzyskanych z substancji lub materiałów niebezpiecznych oraz wszelkie działania podejmowane w celu zapobiegania powstawaniu, przenoszeniu i rozprzestrzenianiu się substancji niebezpiecznych w procesie gospodarki odpadami;
- h) „ponowne wykorzystanie” oznacza **wykorzystanie produktów lub komponentów do tego samego celu, do którego zostały stworzone, bez uprzedniego przetworzenia, z wyjątkiem czyszczenia lub naprawy**;
- i) „recykling” oznacza **przetwarzanie materiałów lub substancji w odpady w procesie produkcyjnym, w trakcie którego te materiały i substancje wytwarzają nowe produkty lub stają się częścią nowych produktów, materiałów lub substancji z przeznaczeniem do wykorzystania w celu pierwotnym lub innych celach. Pojęcie to obejmuje przetwarzanie materiałów organicznych, lecz nie obejmuje, między innymi, odzyskiwania energii, przetwarzania na materiały do wykorzystania w roli paliwa, procesów obejmujących spalanie lub wykorzystanie jako źródła energii, łącznie z energią chemiczną lub wypełnianiem węgłębni**;
- j) **odzyskiwanie oznacza operację przetwarzania odpadów spełniającą następujące kryteria:**
 - i) w jej wyniku powstają odpady zastępujące inne zasoby, które zostałyby wykorzystane w tym celu, lub też odpady przygotowywane do takiego wykorzystania,
 - ii) w jej wyniku, poprzez zastąpienie innych zasobów, odpady służą rzeczywistemu celowi,
 - iii) spełnia ona pewne kryteria wydajności, ustalone zgodnie z art. 8 ust. 2,
 - iv) zmniejsza ona ogólne negatywne skutki dla środowiska naturalnego poprzez wykorzystanie odpadów jako substytutu innych zasobów,
 - v) gwarantuje ona, że produkty te są zgodne z obowiązującym prawodawstwem wspólnotowym w zakresie bezpieczeństwa i spełniają normy wspólnotowe,
 - vi) nadaje ona wysoki priorytet ochronie zdrowia ludzkiego i środowiska oraz minimalizuje powstawanie, uwalnianie i rozprzestrzenianie się niebezpiecznych substancji w wyniku tego procesu;
- k) „oleje” odpadowe oznaczają mineralne, **syntetyczne lub biologiczne** oleje smarowe lub przemysłowe, które przestały się nadawać do użytku, do którego były pierwotnie przeznaczone, w szczególności zużyte oleje z silników spalinowych, oleje ze skrzyń **biegów**, oleje smarowe, oleje turbinowe oraz oleje hydrauliczne;
- l) „przetwarzanie” oznacza odzyskiwanie lub unieszkodliwianie i **obejmuje czynności związane z kondycjonowaniem wstępnym, takie jak przepakowywanie, wymianę, łączenie, mieszanie lub przechowywanie przed czynnością odzyskiwania bądź unieszkodliwiania**;
- m) „unieszkodliwianie” oznacza wszelkie procesy, które nie spełniają warunków odzyskiwania lub ponownego wykorzystania, i obejmuje przynajmniej operacje wymienione w załączniku I; wszystkie operacje unieszkodliwiania w sposób priorytetowy uwzględniają kwestię ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego;
- n) „odzyskiwanie energii” oznacza użycie odpadów palnych w roli paliwa do wytworzenia energii poprzez bezpośrednie spalanie z innymi odpadami bądź paliwem lub bez nich, ale z odzyskiem energii cieplnej. Spalanie odpadów, w trakcie którego użytkowana ilość energii przekracza ilość pozyskiwaną nie jest traktowane jako odzyskiwanie energii;

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- o) „podmiot handlujący” oznacza każdy podmiot kierujący nabywaniem, a następnie sprzedażą odpadów, w tym także podmioty, które nie wchodzi w fizyczne posiadanie odpadów;
- p) „pośrednik” oznacza każdy podmiot organizujący odzyskiwanie lub unieszkodliwianie odpadów w imieniu innych podmiotów, w tym również pośredników, którzy nie wchodzi w fizyczne posiadania odpadów;
- q) „przedstawiciel” oznacza podmiot, który kupuje lub sprzedaje odpady w imieniu kogoś innego;
- r) „bioodpady” to odpady pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego przeznaczone do odzyskiwania, które mogą zostać rozłożone przez mikroorganizmy, organizmy żyjące w glebie lub enzymy; materiał glebowy niezawierający znacznego udziału bioodpadów i resztek roślinnych z produkcji rolnej objętych zakresem art. 2 ust. 4 nie stanowi bioodpadu;
- s) „najlepsze dostępne techniki” oznaczają najlepsze dostępne techniki zgodnie z art. 2 pkt 11 dyrektywy 96/61/WE;
- t) „najlepsze dostępne techniki w gospodarce odpadami” oznaczają najwydajniejszy i najbardziej zaawansowany etap rozwoju działań i odpowiednich metod pracy, pozwalający na wykazanie praktycznej przydatności konkretnych technik w celu zapobiegania podczas gospodarki odpadami zagrożeniom dla zdrowia ludzkiego i środowiska; w tym przypadku stosuje się odpowiednio art. 2 pkt 11 i załącznik IV do dyrektywy 96/61/WE;
- u) „czyszczenie” oznacza jakiegokolwiek proces, którego celem jest usunięcie zanieczyszczeń z substancji i materiałów, umożliwiając dalsze wykorzystanie substancji lub materiałów pierwotnych;
- v) „regeneracja” oznacza jakiegokolwiek proces, w którym w wyniku rafinacji olejów odpadowych mogą zostać wyprodukowane oleje bazowe, w szczególności przez usunięcie znajdujących się w nich zanieczyszczeń, produktów reakcji utleniania i domieszek.

Artykuł 4

Rozróżnienie między produktami ubocznymi a odpadami

1. Aby substancja mogła zostać zaklasyfikowana jako produkt uboczny, a nie jako odpad, musi ona – lub przedmiot powstały w wyniku procesu produkcyjnego, którego głównym celem nie jest wyprodukowanie tego przedmiotu – spełniać następujące warunki:

- a) nie ma wątpliwości co do dalszego wykorzystania danej substancji lub przedmiotu;
- b) substancję lub przedmiot można natychmiast wykorzystać bez potrzeby dalszej obróbki wykraczającej poza normalną praktykę przemysłową;
- c) dalsze wykorzystanie substancji lub przedmiotu stanowi integralną część procesu produkcyjnego lub istnieje rynek, na którym ta substancja lub ten przedmiot jest produktem; oraz
- d) dalsze wykorzystanie jest zgodne z prawem, czyli substancja lub przedmiot spełnia wszystkie odnośne wymagania dotyczące produktu oraz ochrony środowiska naturalnego i zdrowia w odniesieniu do konkretnego zastosowania.

2. Na podstawie warunków określonych w ust. 1 Komisja do dnia ...(*) składa wniosek legislacyjny określający kryteria środowiskowe i jakościowe, które substancja lub przedmiot musi spełnić, aby możliwe było zaklasyfikowanie tej substancji lub tego przedmiotu jako produktu ubocznego. Wniosek zawiera załącznik z wykazem substancji i/lub przedmiotów, które należy zaklasyfikować jako produkty uboczne.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, powinien być łatwo dostępny dla podmiotów gospodarczych i opinii publicznej (np. poprzez Internet).

(*) Dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Artykuł 5

Odpowiedzialność producenta

1. Aby zwiększyć odpowiedzialność producentów państwa członkowskie i Wspólnota podejmują środki mające na celu przeniesienie na producentów lub importerów odpowiedzialności za odpady powstałe w wyniku wprowadzenia ich produktów do obrotu. Można tego dokonać poprzez m.in.:

- wprowadzenie obowiązku odbioru odpadów przez producentów/importerów,
- wprowadzenie obowiązku podawania do wiadomości publicznej informacji o stopniu, w jakim można przetworzyć dany produkt,
- nałożenie na producentów obowiązku używania materiałów i wzornictwa, które pomagają uniknąć lub zmniejszyć wytwarzanie odpadów oraz uczynić istniejące odpady mniej szkodliwymi,
- stworzenie infrastruktury umożliwiającej naprawę i ponowne wykorzystanie produktów,
- stworzenie infrastruktury umożliwiającej rozsądnie przeprowadzaną selektywną zbiórkę, odbieranie i unieszkodliwianie produktów wycofanych z eksploatacji.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o realizacji postanowień zawartych w ust. 1. W oparciu o doświadczenia państw członkowskich Komisja rozważa zasadność wprowadzenia systemu zwiększonej odpowiedzialności producenta za określone strumienie odpadów na poziomie UE.

Artykuł 6

Wykaz odpadów

Wykaz odpadów ustalony decyzją 2000/532/WE dołącza się do niniejszej dyrektywy i jest on bezpośrednio stosowany we wszystkich państwach członkowskich. Komisja może ten wykaz zmienić zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 46 ust. 3.

Komisja prowadzi i aktualizuje ten wykaz dla celów statystycznych. Wykaz ten obejmuje również odpady uznawane za niebezpieczne zgodnie z art. 15-18, przy uwzględnieniu pochodzenia i składu odpadów oraz, w razie potrzeby, dopuszczalnych wartości stężenia.

Komisja czuwa nad tym, by odnośna lista była zrozumiała dla MŚP i łatwo dostępna.

Rozdział II

Zapobieganie

Artykuł 7

Zapobieganie powstawaniu odpadów

Zgodnie z art. 1, państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu stabilizacji całkowitej produkcji odpadów do roku 2012, biorąc za punkt odniesienia całkowitą roczną produkcję odpadów w roku 2008.

Stabilizacja oznacza brak dalszego wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od początku okresu stabilizacji.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Po konsultacjach z zainteresowanymi stronami Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie projekty dotyczące środków niezbędnych do wspierania działań prewencyjnych państw członkowskich:

- a) do 2008 r. wykaz wskaźników, które umożliwią państwom członkowskim monitorowanie, ocenę i składanie sprawozdań z postępów w stosowaniu programów i środków zapobiegania powstawaniu odpadów;
- b) do 2010 r. opracowanie polityki eko-projektu produktu odnoszącej się zarówno do wytwarzania odpadów, jak i obecności substancji niebezpiecznych w odpadach, promującej technologie pozwalające na uzyskanie trwałych, zdolnych do ponownego wykorzystania i recyklingu produktów;
- c) do 2010 r. określenie, w oparciu o godne naśladowania praktyki, dalszych jakościowych i ilościowych celów redukcji odpadów na 2020 r.;
- d) do 2010 r. opracowanie planu działania na rzecz dalszych środków wspomagających na szczeblu europejskim, a w szczególności środków mających na celu zmianę obecnego stylu konsumpcji.

Rozdział III

Odzyskiwanie i unieszkodliwianie

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 8

Odzyskiwanie

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne i **spójne z postanowieniami art. 1** środki celem zapewnienia, **w miarę możliwości**, że wszystkie odpady podlegają operacjom **odzysku**. **Środki te obejmują** przynajmniej operacje wymienione w załączniku II, **pod warunkiem, że są one zgodne z definicją odzysku z art. 3 lit. j).**

Aby uniknąć wątpliwości, operacje są objęte załącznikiem II, nawet jeżeli w ich wyniku powstają materiały, które następnie podlegają operacjom unieszkodliwiania, jeżeli ich głównym celem jest operacja odzyskiwania, objęta załącznikiem II.

Nowe operacje odzyskiwania mogą zostać dodane do wykazu operacji wymienionych w załączniku II na podstawie wniosku Komisji złożonego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Komisja przedstawia do ... (*) projekt legislacyjny przyjęcia środków wykonawczych, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 251 Traktatu, w celu ustalenia kryteriów środowiskowych i kryteriów efektywności opartych na najlepszych dostępnych technikach, na podstawie których będzie można uznać, że wynikiem końcowych operacji wymienionych w załączniku II są operacje odzysku.

3. Przed zmianą załącznika II i przyjęciem środków wykonawczych zgodnie z ust. 2 Komisja konsultuje się z państwami członkowskimi oraz zainteresowanymi organizacjami przemysłowymi, środowiskowymi, pracowniczymi i konsumenckimi.

4. Państwa członkowskie podejmują środki celem promowania ponownego wykorzystania produktów, zwłaszcza poprzez tworzenie i wspieranie akredytowanych sieci ponownego wykorzystania i napraw oraz określenie w razie konieczności stosownych norm dotyczących procesu i produktów.

Państwa członkowskie mogą podjąć inne środki wspierające ponowne wykorzystanie produktu, takie jak zastosowanie instrumentów ekonomicznych, kryteriów udzielania zamówień, celów ilościowych lub zakazów wprowadzania niektórych produktów na rynek.

(*) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

5. Aby przybliżyć się do celu, jakim jest społeczeństwo europejskie powszechnie stosujące recykling, i przyczynić się do wysokiej wydajności energetycznej, do 2020 r. państwa członkowskie osiągną ogólny poziom ponownego wykorzystania i recyklingu wynoszący co najmniej 50 % dla stałych odpadów komunalnych i 70 % dla odpadów budowlanych, rozbiórkowych, przemysłowych i produkcyjnych. Krajom, które nie przekraczają poziomu 5 % recyklingu w którejkolwiek kategorii lub dla których nie ma oficjalnych liczb, zgodnie z danymi Eurostatu za okres 2000-2005, może zostać przyznany dodatkowy okres 5 lat na realizację wyznaczonych celów.

6. Państwa członkowskie podejmują środki na rzecz promowania wysokiej jakości recyklingu; wszędzie tam, gdzie jest to konieczne, przyjmują w tym celu systemy selektywnej zbiórki dla zagwarantowania odnośnym sektorom recyklingu niezbędnych norm jakości.

Do 2015 r. państwa członkowskie ustanawiają systemy selektywnej zbiórki przynajmniej dla następujących odpadów: papieru, metalu, plastiku, szkła, tekstyliów, innych odpadów ulegających biodegradacji, oleju i odpadów niebezpiecznych. Ma to zastosowanie bez uszczerbku dla istniejących lub przyszłych przepisów w zakresie strumieni odpadów lub dla wymogów art. 22.

Artykuł 9

Unieszkodliwianie

1. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 2 państwa członkowskie zapewniają, że jeżeli **zapobieganie, ponowne wykorzystanie, recykling lub innego rodzaju odzyskiwanie** nie jest możliwe, to wszelkie odpady podlegają operacjom unieszkodliwiania **w bezpieczny sposób zgodnie z celami ustalonymi w art. 10.**

Państwa członkowskie zakazują porzucania, wysypywania lub niekontrolowanego unieszkodliwiania odpadów.

2. **Operacje** unieszkodliwiania **obejmują** operacje wymienione w **załączniku I.**

Zakazane są operacje unieszkodliwiania zaklasyfikowane jako D11 (termiczne przekształcanie na morzu) i D7 (odprowadzanie odpadów do mórz/oceanów w tych ich umieszczanie na dnie morza).

3. W przypadku gdy pomimo sytuacji zastępowania zasobów skutki danej operacji wskazują, że **zastępowanie ma jedynie ograniczony charakter** ze względu na cele określone w art. 1, Komisja może **przedstawić wniosek legislacyjny** w celu dodania tej konkretnej operacji do listy określonej w załączniku I.

Przed zmianą załącznika I Komisja konsultuje się z państwami członkowskimi oraz zainteresowanymi organizacjami przemysłowymi, środowiskowymi, pracowniczymi i konsumenckimi.

Artykuł 10

Warunki

Państwa członkowskie **podejmują środki gwarantujące, że gospodarka odpadami, poczynwszy po ich odzyskiwanie lub unieszkodliwianie przebiega z wykorzystaniem procesów i metod zapewniających wysoki poziom ochrony w odniesieniu do:**

- a) **zdrowia ludzkiego,**
- b) **środowiska naturalnego,**
- c) **wody, powietrza, gleby i roślin,**

oraz bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy, a także bez negatywnych skutków dla krajobrazu oraz miejsc o szczególnym znaczeniu.

Jeżeli państwa członkowskie określają wymagania dotyczące odzyskiwania i unieszkodliwiania odpadów w formie powszechnie obowiązujących przepisów, przepisy te muszą opierać się na najlepszych dostępnych technikach gospodarowania odpadami.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Jeżeli zajdzie taka konieczność w związku z ochroną zdrowia ludzkiego lub środowiska, Komisja przedstawi wnioski w sprawie poszczególnych dyrektyw, w których zostaną określone wymogi dotyczące odzyskiwania odpadów szczególnie istotnych z ilościowego, ekologicznego lub ekonomicznego punktu widzenia, substancji lub produktów wytwarzanych podczas operacji odzyskiwania oraz ich późniejszego zastosowania. Wymogi te muszą opierać się na najlepszych dostępnych technikach gospodarowania odpadami. W dyrektywach tych można jednocześnie bliżej określić, kiedy odzyskane odpady tracą status odpadów.

Artykuł 11

Odpowiedzialność

Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”, państwa członkowskie zapewniają, że każdy posiadacz odpadów przeprowadza ich odzyskiwanie lub unieszkodliwianie samodzielnie lub powierza ich odzyskiwanie lub unieszkodliwianie zakładowi lub przedsiębiorstwu, które przeprowadza operacje przetwarzania odpadów, lub przekazuje je prywatnemu lub państwowemu punktowi zbierania.

SEKCJA 2

Koszty i sieci

Artykuł 12

Koszty

Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” koszty gospodarowania odpadami ponoszą:

- *posiadacz odpadów, które zebrał lub którymi gospodaruje podmiot zbierający odpady bądź przedsiębiorstwo, lub*
- *poprzedni posiadacze lub*
- *producent wyrobu, z którego powstał odpad.*

Artykuł 13

Sieć instalacji do unieszkodliwiania odpadów

Odpady we Wspólnocie przetwarza się w sposób najbardziej przyjazny dla środowiska naturalnego.

Odpady przeznaczone do utylizacji przetwarza się w jednym z najbliższych zakładów przeznaczonych do tego celu przy zastosowaniu najodpowiedniejszych metod i technologii w celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia publicznego.

Każde z państw członkowskich, we współpracy z innymi państwami członkowskimi, przyjmuje odpowiednie środki mające na celu utworzenie zintegrowanej i wystarczającej sieci zakładów utylizacji odpadów, uwzględniając najlepsze dostępne techniki.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Rozdział IV

Koniec fazy odpadu

Artykuł 14

Produkty, materiały i substancje wtórne

1. Państwa członkowskie mogą się zwrócić do Komisji z prośbą o ustalenie, w wyjątkowych sytuacjach, czy dane odpady przestały być odpadami w oparciu o to, że:

- a) **przeprowadzono operację** ponownego ich wykorzystania, recyklingu lub odzyskiwania **zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy; należy wobec tego dokonać ich ponownej klasyfikacji na produkt, materiał lub substancję wtórną;**
- b) **b) taka** zmiana klasyfikacji nie doprowadzi do ogólnie negatywnych skutków dla środowiska **czy zdrowia;**
- c) **c) istnieje lub mógłby istnieć** rynek na dany produkt lub materiał wtórny lub daną substancję wtórną.

2. Na podstawie oceny zgodnie z ust. 1 Komisja, **w razie potrzeby, przedkłada do dnia ... (*) wniosek legislacyjny** określający, jakie kryteria środowiskowe i jakościowe muszą zostać spełnione, aby **w przypadku konkretnych kategorii produktów, materiałów lub substancji** uznano, że dane odpady stały się **produktami, materiałami wtórnymi lub substancjami wtórnymi.**

3. Kryteria ustalone zgodnie z ust. 2 mają taką postać, która zagwarantuje, że powstający produkt lub materiał wtórny lub substancja wtórna spełnia warunki konieczne do wprowadzenia na rynek.

Kryteria te uwzględniają wszelkie zagrożenia związane ze szkodliwym dla środowiska wykorzystaniem lub transportem materiałów lub substancji wtórnych oraz ustalone są na poziomie gwarantującym wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego.

4. **W razie potrzeby Komisja do dnia ... (**)** przedkłada propozycje dotyczące ustalenia, czy następujące strumienie odpadów są objęte postanowieniami niniejszego artykułu i jeżeli tak – jakie wymogi powinny mieć do nich zastosowanie:

- **kompost,**
- **kruszywa,**
- **papier,**
- **szkło,**
- **metal,**
- **zużyte opony,**
- **używana odzież.**

(*) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) Pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Rozdział V**Odpady niebezpieczne**

SEKCJA PIERWSZA

Klasyfikacja i wykazy

Artykuł 15

Klasyfikacja

1. Odpady zostają uznane za odpady niebezpieczne, jeżeli mają co najmniej jedną z właściwości wymienionych w załączniku IV.

Zmiana klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady, które nie są niebezpieczne, nie może dokonać się w wyniku rozcieńczania lub mieszania prowadzącego do obniżenia początkowego stężenia zanieczyszczeń poniżej poziomu określającego niebezpieczny charakter odpadu.

2. Odpady niebezpieczne wytwarzane przez gospodarstwa domowe nie są uznawane za niebezpieczne do czasu ich zbiórki przez przedsiębiorstwo wykonujące operacje przetwarzania **osobno zebranych** odpadów **niebezpiecznych** lub przez prywatny lub państwowy punkt zbierania odpadów **niebezpiecznych**.

3. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego oraz produkty z nich otrzymane, objęte rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 nie podlegają przepisom niniejszej dyrektywy dotyczącym odpadów niebezpiecznych, chyba że zostały zmieszane z odpadami niebezpiecznymi.

Artykuł 16

Wykaz

Wykaz odpadów ustanowiony decyzją 2000/532/WE stanowi załącznik do niniejszej dyrektywy. Wykaz może być zmieniony przez Komisję zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 46 ust. 3.

W wykazie tym uwzględnia się **skład** odpadów oraz, w razie potrzeby, dopuszczalne wartości stężenia, **jak również pochodzenie odpadów**.

Artykuł 17

Odpady niebezpieczne spoza wykazu

Jeżeli państwo członkowskie uważa, że dane odpady powinny być traktowane jako niebezpieczne, nawet jeśli nie zostały one umieszczone w wykazie odpadów o którym mowa w art. 6 (dalej zwanym „wykazem”), i wykazują one co najmniej jedną z właściwości wymienionych w załączniku IV, państwo członkowskie niezwłocznie zawiadamia o wszystkich takich przypadkach Komisję i dostarcza jej wszelkie właściwe informacje.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Artykuł 18

Odpady, które nie są niebezpieczne, a są umieszczone w wykazie

1. W przypadku, gdy państwo członkowskie posiada dowody wskazujące, że konkretny rodzaj odpadów, który znajduje się w wykazie w kategorii odpadów niebezpiecznych, nie wykazuje żadnej z właściwości wymienionych w załączniku III, **niezwłocznie** zawiadamia o wszystkich takich przypadkach Komisję i dostarcza Komisji wymaganych dowodów.
2. Komisja, w świetle otrzymanych zawiadomień, dokonuje przeglądu wykazu w celu podjęcia decyzji dotyczącej jego dostosowania, zgodnie z **procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą** określoną w **art. 46 ust. 3**.
3. **Po zatwierdzeniu zmienionego wykazu państwa członkowskie mogą traktować te odpady jako takie, które nie są niebezpieczne.**

Artykuł 19

Ustalanie pochodzenia i kontrola obiegu odpadów niebezpiecznych

Zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy dotyczącej odpadów niebezpiecznych państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, że produkcja, zbiórka i przewóz odpadów niebezpiecznych oraz ich magazynowanie i przetwarzanie, przeprowadza się w warunkach optymalnej ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego oraz bezpieczeństwa przedsiębiorców, zakładów przemysłowych i ludzi, łącznie z podjęciem minimalnych środków zapewniających ustalenie pochodzenia i kontrolę obiegu odpadów niebezpiecznych od momentu produkcji do miejsca przeznaczenia oraz odpowiednią ocenę ryzyka podczas prowadzenia tych działań.

SEKCJA DRUGA

Wymogi specjalne

Artykuł 20

Rozdzielanie odpadów

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki, aby **zobowiązać zakłady oraz przedsiębiorstwa zajmujące się odpadami niebezpiecznymi, by nie mieszały różnych kategorii odpadów niebezpiecznych, ani nie mieszały odpadów niebezpiecznych z odpadami nie uznawanymi za niebezpieczne.**
2. **Państwa członkowskie zachęcają do oddzielania związków niebezpiecznych od wszystkich strumieni odpadów przed włączeniem ich do łańcucha odzyskiwania.**
3. **W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć środki zezwalające na mieszanie różnych kategorii odpadów niebezpiecznych lub odpadów niebezpiecznych z innymi odpadami, substancjami lub materiałami pod następującymi warunkami:**
 - a) **operacji mieszania dokonuje zakład lub przedsiębiorstwo, które uzyskało zezwolenie zgodnie z art. 28;**
 - b) **spełnione są warunki określone w art. 10;**
 - c) **oddziaływanie gospodarki odpadami na środowisko naturalne nie staje się bardziej szkodliwe;**
 - d) **operacja taka jest zgodna z najlepszymi dostępnymi technikami.**

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Artykuł 21

Etykietowanie

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki, w celu zagwarantowania, że w trakcie zbierania, transportu i tymczasowego składowania, odpady niebezpieczne są pakowane i etykietowane zgodnie z obowiązującymi normami międzynarodowymi i wspólnotowymi.
2. W czasie przewożenia odpadów niebezpiecznych, towarzyszy im formularz identyfikacyjny, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar⁽¹⁾.

Artykuł 22

Oleje odpadowe

Bez uszczerbku dla obowiązków związanych z **gospodarką** odpadami niebezpiecznymi określonych w art. 20 i 21, państwa członkowskie podejmują konieczne środki, w celu zagwarantowania, że **gdy jest to technicznie wykonalne, oleje odpadowe są zbierane oddzielnie od innych odpadów, a następnie przetwarzane zgodnie z hierarchią odpadów, o której mowa w art. 1 akapit 2, zgodnie z warunkami określonymi w art. 10. Tam gdzie jest to możliwe należy utrzymać preferencję przyznaną regeneracji w dyrektywie Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych**⁽²⁾.

Artykuł 23

Odpady gastronomiczne

Zabrania się odzyskiwania nieprzetworzonych odpadów gastronomicznych do celów żywienia zwierząt. Odpady gastronomiczne są likwidowane w sposób podlegający weryfikacji przez uprawnione przedsiębiorstwa oraz sterylizowane i bezpiecznie usuwane za pomocą właściwych metod. Państwa członkowskie mogą udzielić zezwolenia na stosowanie odpadów gastronomicznych w paszy przeznaczonej dla trzody chlewnej pod warunkiem, że pod każdym względem zapewniona jest kontrola bezpiecznego odzysku, sterylizacji i zgodności z innymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

Rozdział VI

Odpady organiczne

Artykuł 24

Zbiórka i wykorzystanie odpadów organicznych

1. **Priorytetowo traktuje się materiałowy odzysk odpadów organicznych.**
2. **W dążeniu do realizacji celów określonych w art. 1, do dnia ... (*) państwa członkowskie opracowują system odrębnej zbiórki odpadów organicznych.**
3. **Państwa członkowskie dopilnowują, aby przetworzone odpady organiczne mogły, zgodnie z wymogami określonymi w art. 25 i 26, zostać rozrzucone na gruntach wykorzystywanych do produkcji rolnej, leśnej lub ogrodniczej.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 (Dz.U. L 349 z 31.12.2001, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 91).

(*) Trzy lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Artykuł 25

Przetwarzanie odpadów organicznych

1. Przed rozrzucając odpadów organicznych na gruntach ich producenci i posiadacze powinni poddać je przetworzeniu gwarantującemu ich bezpieczeństwo z punktu widzenia zdrowia ludzi, zwierząt i roślin. Odnosi się to również do odpadów kuchennych i gastronomicznych z restauracji i zakładów żywienia zbiorowego, o ile takie odpady nie podlegają obowiązkowi usunięcia zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.
2. Zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 46 ust. 3, Komisja przyjmuje środki wykonawcze określające minimalne wymagania kontrolne odnoszące się do bezpieczeństwa z punktu widzenia zdrowia ludzi, zwierząt i roślin.
3. Dla zapewnienia rozrzucania odpadów organicznych na gruntach zgodnego z normami ochrony środowiska, Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 46 ust. 3, przyjmuje środki wykonawcze, określając, jakie kryteria środowiskowe i jakościowe muszą zostać spełnione, aby odpady organiczne mogły być rozrzucone na gruntach przeznaczonych na potrzeby rolnictwa, leśnictwa i ogrodnictwa i mogły być uznane za produkt, materiał lub substancję wtórną.
4. Środki wykonawcze, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej wiążące wartości graniczne metali ciężkich i substancji obcych oraz zawartość ziaren zdolnych do kiełkowania i części roślin mogących puścić pędy, jak również listę dopuszczalnych substancji wyściowych.
5. Kryteria te uwzględniają wszelkie zagrożenia związane ze szkodliwym dla środowiska wykorzystaniem lub transportem materiałów lub substancji wtórnych oraz ustalone są na poziomie gwarantującym wysoki stopień ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego.

Artykuł 26

Kontrola

1. Państwa członkowskie zapewniają, że dla celów kontroli zgodności z wymogami określonymi w art. 25 zostaną stworzone i wykorzystane systemy zapewnienia jakości.
2. Państwa członkowskie zapewniają regularne przeprowadzanie analiz pod kątem substancji szkodliwych.

Artykuł 27

Recykling

Najpóźniej do dnia 30 czerwca 2008 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek dotyczące przepisów prawnych mających na celu promowanie recyklingu bioodpadów.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Rozdział VII**Zezwolenia lub rejestracja**

SEKCJA 1

Zezwolenia

PODSEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 28

Wydawanie zezwoleń

1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie zakłady lub przedsiębiorstwa, które zamierzają wykonywać operacje unieszkodliwiania lub odzyskiwania, uzyskały zezwolenie od właściwych władz krajowych.

Zezwolenia takie określają następujące kwestie:

- a) rodzaje oraz ilości odpadów, które mogą być przetworzone;
- b) dla każdego dopuszczonego rodzaju operacji, wymogi techniczne właściwe dla danego miejsca;
- c) środki bezpieczeństwa, które mają być zastosowane;
- d) metoda zastosowana dla każdego rodzaju operacji.

Zezwolenia mogą określać dodatkowe warunki i zobowiązania.

2. Zezwolenia mogą być udzielane na czas określony i mogą być odnawialne.

3. Jeżeli właściwe władze krajowe uznają, że planowana metoda przetwarzania jest niedopuszczalna z punktu widzenia ochrony środowiska naturalnego, odmawiają udzielenia zezwolenia.

4. Każde zezwolenie dotyczące odzyskiwania energii zawiera warunek, że odzyskiwanie energii ma się odbywać przy wysokim poziomie efektywności energetycznej.

Artykuł 29

Wymogi dotyczące zezwoleń

Zgodnie z dyrektywą 96/61/WE wszelkie urządzenia do przetwarzania odpadów niebezpiecznych wymagają specjalnego zezwolenia.

Bez uszczerbku dla dyrektywy 96/61/WE wniosek o zezwolenie do właściwych władz zawiera opis planowanych środków gwarantujących, że instalacja jest zaprojektowana, wyposażona i funkcjonuje odpowiednio do rodzajów przetwarzanych odpadów i związanego z nimi ryzyka.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Wydane przez właściwe władze zezwolenie zawiera:

- ilość i kategorie przerabianych odpadów niebezpiecznych,
- dane techniczne dotyczące procesów przerabiania odpadów przy zachowaniu optymalnej ochrony środowiska i wysokiego poziomu bezpieczeństwa.

Jeżeli podmiot prowadzący zakład przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne zamierza dokonywać operacji z użyciem odpadów niebezpiecznych, należy uznać to za istotną zmianę w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. b dyrektywy 96/61/WE, i w takim przypadku ma zastosowanie art. 12 ust. 2 tejże dyrektywy.

Artykuł 30

Zezwolenia na mocy dyrektywy 96/61/WE

Art. 28 ust. 1 niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania w przypadku zakładów lub przedsiębiorstw, które uzyskały zezwolenie na mocy dyrektywy 96/61/WE, o ile pozwolenie to obejmuje wszystkie elementy wyszczególnione w art. 28 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 31

Środki wykonawcze

W razie potrzeby Komisja przedkłada wnioski w sprawie oddzielnych dyrektyw ustanawiających minimalne normy dla zezwoleń, których celem jest zagwarantowanie, że odpady przetwarzane są zgodnie z celami ustalonymi w art. 10.

Bazując na ocenie krajowego popytu i zasadzie proporcjonalności oraz zgodnie z postanowieniami Traktatów państwa członkowskie mogą ustanawiać wyższe wymagania dla udzielania zezwoleń.

Artykuł 32

Środki uzupełniające

Do dnia ...^(*) Komisja sporządza sprawozdanie, w którym rozważa podjęcie kroków mogących się przyczynić do skuteczniejszego osiągnięcia celów określonych w art. 1. Sprawozdanie zostaje przekazane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ciągu sześciu miesięcy od jego sporządzenia, w razie potrzeby z dołączonymi propozycjami.

Sprawozdanie dotyczy zwłaszcza kwestii, czy:

a) należy wprowadzić zmiany do załącznika II w celu:

- i) pominięcia przypadków, w których operacje zawarte w wykazie nie prowadzą do tego, że wystarczająco dużo odpadów służy pożytecznym celom, zgodnym z ustaleniami w art. 1,
- ii) wskazania przypadków, w których ilość wykorzystanych odpadów w przeciwieństwie do odpadów, które się unieszkodliwia w ramach operacji odzyskiwania, powinna zostać dokładnie określona w celu zagwarantowania, że cele określone w art. 1 zostały osiągnięte,
- iii) określenia innego poziomu lub innych poziomów wydajności energetycznej w stosunku do operacji odzyskiwania R1,
- iv) dostosowania wszelkich wartości referencyjnych w miarę postępu technicznego i naukowego;

^(*) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- b) *należy wprowadzić zmiany do załącznika I w celu:*
- i) *dodania operacji pominiętych w załączniku II,*
 - ii) *dostosowania wszelkich wartości referencyjnych w miarę postępu naukowego i technicznego oraz*
- c) *określenie minimalnych norm w odniesieniu do konkretnych operacji unieszkodliwiania lub odzyskiwania przyczyni się do osiągnięcia celów ustalonych w art. 10.*

Wymóg sporządzenia tego sprawozdania nie uniemożliwia Komisji przedkładania w międzyczasie innych propozycji.

PODSEKCJA 2

Zwolnienia

Artykuł 33

Warunki dopuszczalności

Państwa członkowskie mogą **zwolnić** z wymogu określonego w **art. 28 ust. 1 zakłady lub przedsiębiorstwa przetwarzające swoje odpady we własnym zakresie w miejscu ich produkcji.**

W przypadku gdy w zakładzie lub przedsiębiorstwie przeprowadzanie jest zarówno unieszkodliwianie, jak i odzyskiwanie odpadów, zakład lub przedsiębiorstwo może uzyskać zwolnienie tylko w zakresie operacji odzyskiwania.

Zwolnienie to nie dotyczy przetwarzania odpadów niebezpiecznych.

Artykuł 34

Zasady ogólne

1. Jeżeli państwo członkowskie chce wydać zwolnienie na mocy art. 33, gwarantuje ono, że właściwe władze ustanawiają, w odniesieniu do każdego rodzaju czynności, ogólne zasady określające rodzaje i ilości odpadów, jakie mogą być objęte zwolnieniem, oraz metodę przetwarzania, jaka ma być zastosowana.

Zasady te są opracowane w oparciu o najlepsze dostępne techniki i gwarantują zgodność z art. 10.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o zasadach ogólnych ustanowionych zgodnie z **ust. 1.**

SEKCJA 2

Rejestracja

Artykuł 35

Rejestracja

1. Państwa członkowskie zapewniają, że właściwe władze krajowe prowadzą rejestr zakładów i przedsiębiorstw, które zawodowo zajmują się zbieraniem lub transportowaniem odpadów lub które, jako sprzedawcy lub pośrednicy, organizują przetwarzanie odpadów w imieniu innych podmiotów, a które nie podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia zgodnie z art. 28 ust. 1.

Zakłady i przedsiębiorstwa te muszą wypełniać pewne **wymogi rejestracyjne.**

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

2. Wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa zwolnione zgodnie z podsekcją 2 sekcji 1 zostają wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

W celu zminimalizowania biurokracji, na potrzeby powyższej procedury rejestracji wykorzystywane są, w miarę możliwości, dane zawarte w istniejącej ewidencji prowadzonej przez właściwe władze.

3. Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w **art. 46 ust. 3 i w konsultacji z przedstawicielami przemysłu**, przyjmuje **wymogi rejestracyjne**, o których mowa w drugim akapicie ust. 1.

4. Państwa członkowskie gwarantują, że system zbierania i transportowania odpadów na ich terytorium **oraz ich transgranicznych wysyłek** gwarantuje, że zbierane i transportowane odpady są dostarczane do odpowiednich instalacji przetwarzania odpadów, spełniających obowiązki określone w art. 10.

Do wszystkich wysyłek odpadów stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r ⁽¹⁾.

Rozdział VIII

Gospodarka odpadami

SEKCJA 1

Plany

Artykuł 36

Plany gospodarki odpadami

1. Państwa członkowskie gwarantują, że właściwe władze w tych państwach sporządzają, zgodnie z art. 1, jeden lub więcej planów gospodarki odpadami, które podlegają przeglądom przy najmniej raz na pięć lat.

Plany te samodzielnie lub łącznie pokrywają cały obszar geograficzny danego Państwa Członkowskiego.

2. Plany gospodarki odpadami, o których mowa w ust. 1, zawierają analizę bieżącej sytuacji w zakresie gospodarki odpadami na danym obszarze, jak również określają środki, jakie należy podjąć w odniesieniu do zapobiegania, ponownego wykorzystania, recyklingu, odzyskiwania oraz bezpiecznego unieszkodliwiania odpadów.

3. **Plany gospodarki odpadami zawierają wszelkie informacje niezbędne do spełnienia obowiązku określonego w ust. 2 i umożliwienia właściwym organom, zakładom i przedsiębiorstwom podjęcia działań służących realizacji planów. W miarę potrzeby Komisja opracowuje wytyczne dotyczące planowania w zakresie gospodarki odpadami.**

Plany gospodarki odpadami zawierają co najmniej następujące elementy:

- a) rodzaj, ilość i pochodzenie wytworzonych odpadów, jak również odpadów przeznaczonych do przetwarzania, **wytworzonych poza** terytorium kraju;
- b) **ogólne** wymogi techniczne, w tym systemy zbierania oraz metody przetwarzania;
- c) wszelkie szczegółowe ustalenia dotyczące strumieni odpadów, **łącznie z ustaleniami o których mowa w konkretnych przepisach Wspólnoty**;

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.06, str. 1.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- d) wskazanie i ocena istniejących instalacji do unieszkodliwiania oraz większych instalacji do odzyskiwania odpadów, jak również zanieczyszczonych w przeszłości miejsc unieszkodliwiania odpadów oraz środków ich rekultywacji;
- e) dostateczne informacje, w formie kryteriów określających wybór miejsca, umożliwiające właściwym władzom **państw członkowskich** podjęcie decyzji, czy udzielić zezwolenia na przyszłe instalacje unieszkodliwiania lub większe instalacje odzyskiwania odpadów;
- f) osoby fizyczne lub prawne upoważnione do prowadzenia gospodarki odpadami;
- g) **ogólna polityka gospodarki odpadami, łącznie z planowanymi technologiami i metodami gospodarki odpadami.**

4. Plany gospodarki odpadami są zgodne z wymogami dotyczącymi planowania gospodarki odpadami, określonymi w art. 14 dyrektywy 94/62/WE, oraz strategią redukcji odpadów ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, o której mowa w art. 5 dyrektywy 1999/31/WE, a która obejmuje ważne kampanie informacyjne oraz użycie instrumentów ekonomicznych.

5. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o wszystkich przyjętych planach gospodarki odpadami oraz o wszystkich zmianach swoich planów gospodarki odpadami.

Jednocześnie, państwa członkowskie przedstawiają Komisji ogólną ocenę tego, jak plany te przyczynią się do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy. Ocena ta zawiera strategiczną ocenę wpływu na środowisko planów gospodarki odpadami, przewidzianą w dyrektywie 2001/42/WE.

Artykuł 37

Współpraca państw członkowskich

Państwa członkowskie współpracują, w odpowiednich przypadkach, z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu sporządzenia planów gospodarki odpadami zgodnie z art. 36.

Państwa członkowskie zapewniają udział społeczeństwa zgodnie z dyrektywą 2003/35/WE, szczególności poprzez umieszczanie planów na ogólnodostępnych stronach internetowych.

Artykuł 38

Państwa członkowskie mogą podjąć środki niezbędne w celu zapobieżenia przemieszczaniu odpadów, które nie są zgodne z ich planami gospodarki odpadami. O wszelkich takich środkach powiadamiają one Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

SEKCJA 2

Programy przeciwdziałania powstawaniu odpadów

Artykuł 39

Ustanawianie

1. Państwa członkowskie sporządzają, zgodnie z art. 1 i art. 7, programy przeciwdziałania powstawaniu odpadów nie później niż do dnia ...^(*).

Programy te oraz środki z nimi związane powinny przynajmniej mieć na celu stabilizację wytwarzania odpadów do 2012 r. i dalsze znaczące ograniczenia ich tworzenia do 2020 r.

^(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Programy te zostają zintegrowane z planami gospodarki odpadami, przewidzianymi w art. 36, lub funkcjonują jako oddzielne programy. Zostają one sporządzone na poziomie geograficznym, który jest najbardziej odpowiedni dla ich skutecznego zastosowania.

2. Państwa członkowskie zapewniają, że **władze regionalne i lokalne będą brały udział w przygotowaniu programów oraz że** zainteresowane strony oraz ogół społeczeństwa mają możliwość udziału w sporządzaniu programów i dostęp do sporządzonych programów, zgodnie z dyrektywą 2003/35/WE.

3. **Komisja Europejska tworzy system mający na celu wymianę informacji w zakresie godnych naśladowania praktyk dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów.**

Artykuł 40

Przegląd

Państwa członkowskie poddają programy przeciwdziałania powstawaniu odpadów regularnej ocenie i **dokonują ich przeglądu co najmniej raz na pięć lat. Europejska Agencja Ochrony Środowiska dołącza do swojego sprawozdania rocznego przegląd postępów w realizacji i wdrażaniu takich programów.**

Po konsultacji z forum konsultacyjnym ustanowionym na mocy art. 47 Komisja opracowuje wytyczne oceny programów przeciwdziałania powstawaniu odpadów, w tym wskaźniki, których określenie przewidziano w art. 7.

Na podstawie tych wytycznych i we współpracy z właściwymi władzami Komisja przeprowadza ocenę programów.

W terminie 18 miesięcy od zakończenia pięcioletniego okresu objętego programami, Komisja przedstawia sprawozdanie z oceny sposobu, w jaki programy przyczyniają się do realizacji założeń i celów określonych w niniejszej dyrektywie.

Rozdział IX

Kontrole i rejestry

Artykuł 41

Kontrole

1. Zakłady lub przedsiębiorstwa, które wykonują operacje przetwarzania odpadów, zakłady lub przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się zbieraniem i transportowaniem odpadów lub które organizują przetwarzanie odpadów w imieniu innych oraz producenci odpadów niebezpiecznych podlegają odpowiednim okresowym kontrolom, przeprowadzanym przez właściwe władze.

2. Kontrole dotyczące operacji zbierania i transportowania obejmują miejsce pochodzenia i miejsce przeznaczenia zbieranych i transportowanych odpadów.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Artykuł 42

Prowadzenie rejestrów

1. Zakłady i przedsiębiorstwa, o których mowa w **części 1 rozdziału VII**, producenci **i sprzedawcy detaliczni odpadów oraz** zakłady i przedsiębiorstwa, które zajmują się zbieraniem i transportowaniem odpadów prowadzą rejestr **chronologiczny** obejmujący **ilości przyjmowanych i wysyłanych odpadów, ich** charakter, **pochodzenie sektorowe i geograficzne** oraz, w odpowiednich przypadkach, miejsce przeznaczenia, częstotliwość zbierania, sposób transportu oraz metodę przetwarzania, przewidziane w odniesieniu do odpadów, oraz udostępniają te informacje właściwym władzom na ich żądanie.

2. W przypadku odpadów niebezpiecznych, rejestry należy przechowywać przez co najmniej **pięć lat**.

Dowody przeprowadzenia operacji zagospodarowania odpadów muszą być dostarczone na wniosek właściwych władz lub poprzedniego posiadacza.

Państwa członkowskie gwarantują, że odpowiednie organy krajowe prowadzą rejestr wszystkich zakładów i przedsiębiorstw, o których mowa w części 1 rozdziału VII i mogą wymagać od tych zakładów i przedsiębiorstw składania sprawozdań.

Państwa członkowskie mogą również wymagać stosowania się do wytycznych zawartych w niniejszym artykule również od producentów odpadów nieuznawanych za niebezpieczne.

Rozdział X

Przepisy końcowe

Artykuł 43

Sprawozdawczość i przegląd

1. Co **pięć lat** państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o wdrażaniu niniejszej dyrektywy, w formie sprawozdania sektorowego⁽¹⁾.

Sprawozdanie to jest sporządzone na podstawie kwestionariusza lub zarysu sporządzonego przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 6 dyrektywy Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. *normalizującej i racjonalizującej sprawozdania w sprawie wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska*⁽²⁾. Sprawozdanie to jest przedstawiane Komisji w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia **pięcioletniego** okresu, którego dotyczy.

Państwa członkowskie zawierają w sprawozdaniach **między innymi konkretne** informacje dotyczące **systemu zwiększonej odpowiedzialności producenta** i postępów w realizacji swoich programów przeciwdziałania powstawaniu odpadów **oraz osiągnięcia celów w zakresie zapobiegania odpadom zgodnie z art. 7**.

Z uwagi na obowiązek sporządzania sprawozdań, gromadzone są dane dotyczące odpadów gastronomicznych, umożliwiające utworzenie przepisów dotyczących ich bezpiecznego wykorzystania, odzyskania, recyklingu i unieszkodliwienia.

2. Komisja przesyła kwestionariusz lub zarys do Państw Członkowskich na sześć miesięcy przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy sprawozdanie.

⁽¹⁾ Przekazywanie danych ilościowych dotyczących wytwarzania i przetwarzania odpadów zostaje objęte rozporządzeniem (WE) nr 2150/2002. Częstotliwość i terminy przekazywania sprawozdań zostają określone w załącznikach do tego rozporządzenia.

⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

3. Komisja publikuje wspólnotowe sprawozdanie dotyczące wdrażania niniejszej dyrektywy w terminie dziewięciu miesięcy od daty otrzymania sprawozdań od państw członkowskich zgodnie z ust. 1. **Komisja publikuje również sprawozdanie oceniające stosowność wprowadzenia na szczeblu UE większej liczby systemów zwiększonej odpowiedzialności producenta w przypadku konkretnych strumieni odpadów.**

W pierwszym sprawozdaniu sporządzanym po upływie pięciu lat od momentu wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja dokonuje przeglądu procesu wdrażania dyrektywy oraz przedstawia wniosek w sprawie ewentualnego przeglądu.

Artykuł 44

Dostosowanie do postępu technicznego

Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w **art. 46 ust. 3**, przyjmuje zmiany konieczne do dostosowania załączników **IV i V** do postępu naukowo-technicznego. **We wszelkich innych przypadkach Komisja przedstawia wniosek legislacyjny w sprawie zmiany załączników.**

Artykuł 45

Sankcje z tytułu nieprzestrzegania

Państwa członkowskie określają przepisy dotyczące kar stosowanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności przepisów art. 20, a także przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i zniechęcać do dalszych naruszeń. Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję nie później niż ...⁽¹⁾ i niezwłocznie powiadamiają o wszystkich późniejszych ich zmianach.

Artykuł 46

Komitet

1. Komisję wspiera komitet, zwany dalej „Komitetem”.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1 — 4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

4. Przyjmując środki zgodnie z niniejszym artykułem, Komisja:

- a) przeprowadza odpowiednie konsultacje z zainteresowanymi stronami;
- b) opracowuje jasny harmonogram;
- c) dba o harmonizację regulaminu dla wszystkich procedur komitologii przewidzianych w niniejszej dyrektywie;

⁽¹⁾ 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- d) gwarantuje wykonalność procedury;
- e) gwarantuje publiczny dostęp do dokumentów proceduralnych;
- f) w razie potrzeby przeprowadza studium oddziaływania zaplanowanych środków na środowisko naturalne i na rynek.

Artykuł 47

Forum konsultacyjne ds. gospodarki odpadami

1. Komisja ustanawia forum konsultacyjne ds. gospodarki odpadami.
2. Zadaniem forum konsultacyjnego jest przedkładanie Komisji, na jej wniosek, lub z inicjatywy własnej, opinii w sprawie:
 - a) kształtowania polityki gospodarki odpadami, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia najlepszego wykorzystania zasobów, zapobiegania powstawaniu odpadów oraz racjonalnej ekologicznie gospodarki odpadami;
 - b) różnych technicznych, gospodarczych, administracyjnych i prawnych aspektów gospodarki odpadami;
 - c) wdrożenia prawodawstwa wspólnotowego z zakresu gospodarki odpadami, w tym planów, programów i sprawozdań z postępów oraz opracowania nowych wniosków legislacyjnych w tej dziedzinie.
3. W skład forum konsultacyjnego wchodzi – z zachowaniem równowagi – przedstawiciele państw członkowskich i wszystkich innych grup zainteresowanych kwestiami gospodarki odpadami, takich jak przedstawiciele przemysłu, w tym MŚP oraz przedstawiciele rzemiosła, związki zawodowe, handlowcy, sprzedawcy detaliczni, organizacje ekologiczne oraz organizacje konsumenckie.
4. Forum konsultacyjne zbiera się przynajmniej trzy razy do roku.

Forum zwoływane jest przez Komisję. Komisja przewodniczy posiedzeniom.

W odpowiednich przypadkach powoływane są doraźne grupy robocze, odbywające częstsze posiedzenia.

5. Komisja przyjmuje regulamin wewnętrzny forum konsultacyjnego.

Artykuł 48

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia ...⁽¹⁾. Państwa członkowskie niezwłocznie przedstawiają Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odesłania ustalany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Artykuł 49

Uchylenie

Uchyła się dyrektywy 75/439/EWG, 2006/12/WE oraz dyrektywę Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych ⁽¹⁾.

Odesłania do uchylonych dyrektyw należy rozumieć jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku VI.

Artykuł 50

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 51

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006.

ZAŁĄCZNIK I

OPERACJE UNIESZKODLIWIANIA

- D1 Składowanie w ziemi lub na jej powierzchni (np. składowiska odpadów).
- D2 Obróbka w glebie i ziemi (np. biodegradacja odpadów płynnych i szlamów w glebie).
- D3 Składowanie przez głębokie wtryskiwanie (np. wtryskiwanie ścieków do studni, wysadów solnych lub naturalnie powstałych zbiorników).
- D4 Retencja powierzchniowa (np. umieszczanie odpadów płynnych lub szlamów na poletkach osadowych, w stawach lub lagunach).
- D5 Specjalnie skonstruowane składowiska (np. umieszczenie w zarurowanych, ukrytych komorach, nakrywanych i izolowanych wzajemnie od siebie oraz środowiska naturalnego).
- D6 Odprowadzanie do wód z wyjątkiem mórz/**oceanów**.
- D7** Obróbka biologiczna, nigdzie indziej niewymieniona w niniejszym załączniku, w wyniku której powstają związki lub mieszanki, które są usuwane za pomocą dowolnej spośród operacji o numerach od D1 do D10.